

ΤΥΠΟΙ ΤΗΣ ΟΘΩΝΙΚΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ο ΡΗΤΟΡΑΣ ΤΩΝ ΣΚΙΑΔΙΚΩΝ

"Όπως και στη Γαλλική Έποναστασία. Κώστας είναι έφημεριδοπόλης και τό καλάθι του. 'Ο λιθοβελισμός στέ Πεδίον του Αρεως. 'Ο Κώστας είναι Ρήτορας όγερεντι στους έπαναστατικούς φοιτητές την Αθηνών. Βίες και πολιτείες του Κώστα. 'Οπου γίνεται ήρως τραγωδίας. 'Ο Ρήτορας στάξ φυλακής Χαλκίδες. Πάντας κατηγορούσε τους φυλακισμένους. 'Ο θάνατός του, κτλ.

ΓΡΑΨΑΜΕ άλλοτε λίγα πράγματα γιώτα περίφημα «Σανικά», τίς αιματηρές δηλαδή ταραχές που γίγνονται σήμερα. Το 1859 καὶ κράτιον τρεις μέρες, από τις 10 ως στις 12 Μαΐου. Θά σκιαγραφήσουμε σήμερα έναν περιεργότατο λαϊκό τύπο της δικτυοθωνής έκεινης όχλαγωγίας, τόπο ο πού θυμίζει μερικές φυσιογνωμίες της Γαλλικής Επαναστάσεως.

"Ήταν μάτι Κυριακή, τήν ώρα πού ή μουσική της Φουρουάς έπαιζε στό Πεδίο του Αρεως, 'Εκει ἐπήγαιναν άλλοι, οι Αθηναῖοι. 'Ο Όθων και ή Αμαλία ἐπήγαιναν πεπίσης καθάλλας ἐπίσης σέ ώρας από την πρώτη πλούσια υπαυτιστής τους και δικευτούσαν τη μουσική. 'Εκείνον τὸν καιρό, είχαν ἀρχίσει η πρώτη δυσαρέσκεια; έναντίον τους.

"Ἄδρανα, τήν ήμέρα αυτή, φανερώθηκαν σήμερα πλατείες πολλοί οι φοιτηταίς ποροῦντες στό κεφαλή πλατεύγυρα ψάθινα κατέλλα, φτηνά, τής Σίφουν, από κενά που φοροῦνταν τόπες οι θερασταίς, ἀλλά στοιλισμένα μὲ κορδέλλας γαλαρούλευκη. 'Ήταν μάτι φανερό πρόκλησης, ή καλύτερα κοροΐδια, εἰς θάρος τῶν νέων τῆς αριστοκρατικής τάξεων, τῶν «παλατινῶν», οι δύοι φοροῦνταν ἀκριβά βασάνικα, φερμένα αὐτὸς τὴν Εύρωπη!...

Μόλις ήρθαν οι βασιλεῖς και ή μουσική ἀρχίσει νὰ πάσῃ τῇ «Νότο» τοῦ Μπελλίνη, τρομερές κραυγές ἀκούστηκαν ἔναντίον τῆς Κυθερώνησος. Αμέσως τότε, ή ἐψήφιπτο χωροφύλακή ἔκανε ἐπέλασταν τὸν γάνθινο ποταμό της Καστοριάς, οἱ δύοι φοροῦνταν τὰ γύρω τῆς πλατείας, καὶ ἀρχίστηκαν πυκνό λιθοδισμό. Οι ἄστρεις κέντησαν τὸν διάλογο τους κ' ἐφύγονταν ταραγμένοι πρὸς τὴν Ανάκτορα, σφίγνυοντας τὸ στρατὸ καὶ τοὺς σκιαδισθόρους ν' ἀληλοχυτούντων.

Φαίνεται διμως, διτὶ μαζί μὲ τοὺς ἔπαναστας φοιτητάς, είχαν ὄντας αὐτοὶ μαζύ, γυρίζοντας κατόπιν στὴν πόλη, μὲ ἀλαλαγμούς, ἔφτασαν στὴ συνοικία Νεαπόλεως. 'Εκει, στὴ διασταύρωση τῶν δόδων Σόλωνος καὶ Πρασσοτοῦ, κατέλαβαν τὰ γύρω στήπια καὶ συνεπλήκτησαν πάλι μὲ τὸ στρατὸ που ἔτρεχε πίσω τους νά τοὺς διαλύσῃ.

'Απὸ κεῖ οι σκιαδισθόροι κατέβηκαν στὶς Χαυτεία, μπῆκαν στὴν οδὸν Αἰγάλου καὶ σταμάτησαν στὸ ιστορικό καφενεῖο τῆς «Ωραίας Ελλάδος», τὸ κέντρον τῶν ἰγνωστῶν, τῶν διεισιαστῶν κλπ. 'Απειρο πλήθος είχε συγκεντρωθῆ ἐκεῖ, διὰ ὅτα τὰ σημεῖα τῶν Αθηνῶν. 'Ολοὶ τερπίειν κάποιον νά τοὺς μιλήση, ἔνα ρήτορα—πώς; ουιιθίσανει σὲ τέτοιες περιστάσεις. Καὶ ὁ ρήτορας δέν δρύγεις νά φανῇ. 'Ἐνας διδύμος τοῦ λασσοῦ, (τοῦ παταριοῦ, μαλίστα) ἐπήδησε πάνω σ' ἔνικα πρότεινει καὶ εἶπε, μὲ φωνὴν Στέντορος:

—Ἐγὼ θά σας μιλήσω!

—'Ο Κώστας! είπαν άλλοι, ὁ Κώστας!...

—'Ηταν πασίγνωστος ἀντιδυναστικής τύπος, πολλές φορές δαμένος γιὰ τις ίδεες τους. Τὴν φορά αὐτή είχε στὸν δῶμα του κ' ἔνα καλάβι.

—Ἀρχισει λοιπὸν νά μιλῇ. 'Ελεγει ἔνα οιράδιο ἀσύναρπτησίες καὶ ἐτελείωνεις μὲ τὸ συμπέρασμα διτὶ, διν ἔδιωχναν ἀπὸ τὴν Ελλάδα τοῦ Θουβάν καὶ τὴν Αμαλία. Ωστὸνότιαν δλοὶ ἀμέσως; πλούσιοι καὶ εὐτύχισμενοι.

—Θά τρωμεὶς οὐδοὶ μέσην οὐράδιον μαχαριστοπόρουνα, μωρέ! ἐνώναζε. Θά πάρεσυμε τὰ χρυσά κουτάλιας ἀπὸ τὸ Παλάτι καὶ θά τρωμεὶς τὸν τραχανᾶ μας μὲ αὐτά...

—Ἐκείνη τὴ στηγή, ἔνας ὅτα τὸ πλήθος, τὸν ωρτήσει:

—Τί ξέχεις, Κώστα, στὸ καλάβι;

—Κοπριά για τοὺς... θασιτικούς! ἀπάντησε κλείνοντας τὸ ἔια μάτι ὁ Κώστας, δίνοντας έναν ψιφωμένη νόμημα στὴ φρέσι του.

—Μπράθο, Κώστα, μπράθο! έφωνασαν δλοι.

Τὸ πράγμα ἀρέσει στὴ νεολαία, ἀπήραν δλοι καλάθια καὶ γύριζαν στοὺς δρόμους, διαλαθούντες διτὶ πουλούν «κοπριά γιὰ τοὺς θασιτικούς». Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη—Μάρτιον, μηνὸς—οι θασιτικοί, μυριστικοὶ δημοφιλέστατο, ήταν ἀφθονίας. Διν ὑπήρχε επιπλέοντας νά μὴν ἔχῃ θασι-

λικούς καὶ μαντζουράνες στὸν κῆπο του ἢ στὸ μπαλκόνι.

***

Τὸ ρήτορικό δύως αὐτὸς σχήμα τοῦ Κώστα είχε τὶς συνέπειες του. Οἱ ἀστινομοὶ κλητηρίες—οἱ δόποι ήσαν ρωμαϊκοί καὶ κρατούσαν τὸν «ἱερόθεμα τῆς Ἑρεύσιας» ρόπαλα κυανόλευκα μὲ τὴν ἐπιγραφὴ «Ἴ σχυς τοῦ Η μο ου» παραφύλαξαν τὸ ρήτορα καὶ τοὺς ἀργάσσανε τὸ τομάρι. Τὸ ἔκαναν κυριολεκτικῶς τοῦ ἀπλιστοῦ! 'Ο δυντυχιμένος ού κώστας ἐπήλθωσε τὴ ρητορική την ἀπαρχὴν μὲ ένα μηνα στὸ κρεβέττα.

Αὐτὸς δύως δὲν έσθουσε τὴ ρητορική του φόλγα, οὔτε τὸν ἐπαναστατικὸν του ἐθνουσιασμό. 'Απενιανίας, ἔγινε φανατικώτερος στὸ πρόγραμμα του, στὴ διανομὴ δηλαδὴ τῶν αὐλικῶν μαχιστοπρωριῶν στὸν «Ἐλληνικὸ λαό!». Μόλις ού κώστας φανερούνταν στὸ καφενεῖο τῆς «Ωραίας Ελλάδος», ἡ στὴ Χαυτεία, σινέως ὁ κόμος τῶν περικούλων καὶ ζητούσε νά τοὺς ἔγαλι λόγῳ. Τότε ού κώστας τὸ ρήτορας—τὸ παρασκόπικο τοῦ καὶ διαγράφοντας μὲ αὐτὸς κύκλους στὸν ἀέρα, ἀρχίσει ἡ ἀγορεύη, δικοπτομένος ἀπὸ χειρορητήματα καὶ ζητωραγεῖ. Τὸ ίδιο θράδι, οἱ κληπτρές πού έδειρναν. 'Αδιάφορο, ού κώστας δηλαδή την πρόγραμμα του: Τὰ μάχαιραποτίρωνα τοῦ Βασιλέα!

***

Η ιστορία αὐτὴ ἔξειδολούσθησε πιλύν καρό. 'Ο κώστας δηλουρίδες είγινε πασίγνωστος στὴν πρωτεύουσα. 'Η ἐφιμερίδες καὶ ή ἀστυνομία είχαν συχνὰ νά κάτιν μὲ τὸ ἀπόμο του.

—'Ηταν ψήλος ού κώστας, γενειοφόρος, ποροῦντας κατέλλο Μιματώ, χειμωνα—καλοκαίρι πολλό κίρινο, πού είχε γίνει οχεδόν κουζέλη. Μήνη κερδίζοντας διώμας τίποτας ἀπὸ τὸ ρήτορική. 'Αλλά μείνα στὸ σῶμα τοῦ κώστας αὐτὴ είχε κιτσακηνώσει ψυχὴ δημαγωγῶν καὶ ρήτορος τῆς ἐποχῆς τοῦ Κλεόνων. Η' αὐτὸς διαλαδάντας τὸν «Αἴλωνα» τοῦ Φιλήμονος, ή τὴν «Παλιγγενεσία», εύρισκε τὴν περίστασι γιὰ νά θράγη καὶ δεκάρκιους λόγους έναντίον τῆς παλατιανῆς δηλητησίας, ποὺ κατακρατοῦσα τὰ μαχαιροπρουνά καὶ δεν δισχειρίζεται τὰ καλά τὰ ἐλίνικης ζητημάτα...

—Εξεφονα, ού λαϊκὸς αὐτὸς τὴν ρήτορας χόμηκε ἀπὸ τὴν Αθήνα. Καὶ ή ἐφιμερίδες ἔγραψαν, ού κώστας δηλουρίδες. Επειδὴ τοῦ θεραστοῦ, γενειοφόρο, ποροῦντας τὸν διάλογο της γυναικας τευ, πού ἀπὸ καρό τὴν είχε δόρσει στὶς σπίτι της, καταγγείλημενος στὴν έστατηρική καὶ εξεπερική τῆς Ελλάδος.

Φαίνεται δημως δὲν είχε τὶς δρετές τῆς ἀρχαίας Πηνελόπης καὶ θάσταν καταγγείλημενος τὸν θεραστὸν τοῦ Λαέρτου. Ζητεῖσαν δέν ύφασην καὶ θάσταν καταγγείλημενος τὸν θεραστὸν τοῦ Ομήρου. 'Η κυρά κώστακινα είχε ἀπὸ καρό δεχάσει τοὺς θεραστούς της. Καὶ διανότια δηλαδάντας τὸν διάλογο της γυναικας τευ, πού ἀπὸ καρό τὴν είχε δόρσει στὶς σπίτι της, καταγγείλημενος στὴν έστατηρική καὶ εξεπερική τῆς Ελλάδος.

Φαίνεται δημως δὲν είχε τὶς δρετές τῆς ἀρχαίας Πηνελόπης καὶ θάσταν καταγγείλημενος τὴν θεραστὴν τοῦ φώτος, θάσταν ού Μάυρος τῆς Ενετίας, καὶ ἀνέθηλσε τὴν Οφιλία του, παγγαγέλοντας τοὺς περίφημους στίχους τοῦ Σαζίπηρ:

—Ἐν γιλῆμα, ἐν φιλάτα, καὶ ἀντὸ τὸ τελεῖταιο.

—Ποτὲ της δὲν ξανάνισε τὸσοῦ γιλιεύει ή πά ωρα!...

—Ἐκείνο πού ἔγινε γνωστό, είνε διτὶ ού κώστας ξόφασε τὴ γυναικα την ποτερίδα της καὶ θάσταν κρατώντας σίμαποταλάχο τὸ μαχαρί, ἀπῆγε καὶ παραδόθησε στὸν εἰσαγελέα. 'Eta, ού εύθυμος τύπος τῶν Σκιαδικῶν, έγινε ήρωας οἰκογενειακῆς τραγωδίας.

—Η δίκη του ἔγινε στὴ Χαλκίδα, καὶ τὴν παρακολούθησαν ἀπεικονίεις τῶν Αθηναϊκῶν ἐφιμερίδων. Οι ἔνορκοι έφαντησαν τὴν ποτερίδα της καὶ θάσταν κρατώντας σίμαποταλάχο τὸ μαχαρί. Στὸν καρό αὐτὸς, ού κώστας δηλουρίδες ἐπιτόρευε στοὺς συγκαταδίκους του, διανόσκοντας τὸ Εύαγγελίο τῆς οὐρανοκύκης τιμῆς, «τοῦ οὐ διτού νά τηρούς εἰ π α φι ει τ α σι εις τη για μάχαιριαν τοῦ συνειρετούς της οὐρανοκύκης». Εγρέφε ή «Παλιγγενεσία».

***

—Γ'στερα ἀπὸ πέντε χρόνια καὶ ἐνῶ πειά ἐκινδύνευε νά λησμονήθη, ού κώστας δηλαδή την πραγερώθη στὴν Αθήνα. Φορούσε

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΆΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΓΙΣΤΙΕΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΤΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληρεφορίες, κευτσομπολείο)

γνωστή και στοις 'Αθηναίους τανίσα «Αίκατερίνη τῆς Ρωσίας» με πρωταγωνίστρια την 'Ελισάβετ Μπέργκυνερ, έπροκλεσε υποβάθμεις αντιεπίκας έκδηλώσεις στό Βερολίνο.

'Η Ελιάσβετ Μπέργκυνερ ήταν μέχρι σταύρωσης δημοφιλέστατη στό Βερολίνο. Άλλαξ επειδή ήταν 'Εβραϊκής κατασταγής, ο Χίτλερ την έδωσεν άπο τη Γερμανία. "Όταν δέ σ' ἔνα κινηματοθέατρο τοῦ Βερολίνου προεσκόντη, η τανία αὐτή, οι Χιτλερικοί ἐσκηνώθηκαν στό πόδι, ἐσχημάτισαν διαδήλωσι κατά τῶν 'Εβραιών, ἔκαναν ταραχές καὶ δὲν ἤγαπαν, παρὰ μόνον ὅταν ἔνας Χιτλερικός ἥγετης ὑπεσχέθη ὅτι ήτανία θ' ἀπαγορεύεται στό έξην.

Ούτε τὴν εἰκόνα πειά δὲν θέλουν οἱ Βερολινέζοι νὰ φέρεπον τῆς Μπέργκυνερ, ποὺ πέρυσιν ἀκόμα ήταν τὸ εἶδωλό τους.

Ι) Σικ τράντο γκλόρια μούντι...

* * *
'Η θενέττα τοῦ κινηματογράφου "Ινα Κλαίρικ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ γιὰ τὴν Εὐρώπη.

—Καὶ τὸ παράδεινον ἔρισκετε σ' αὐτό; Θά μᾶς ρωτήσῃ ίσως κανεῖς. "Ηθέλεν ἡ κοιτάλλα νὰ κάμη ἔνα ταξίδι στὴν Εὐρώπη... Δέν ἐπιτρέπεται;

Ναι, ἀλλὰ ἐπίση τὸ ίδιο ωπόρι μὲ τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδο τοῦ Λιχνεστάν καὶ τὸ ταξίδι αὐτὸν ἔρχεται σῶν μιὰ συνέγεια προηγήσεντος φέρτη. Οι «καλῶν, λοιπόν, πληροφορημένοι» δύμιλον περὶ ἀράσεδων κτλ. κτλ.

"Η "Ινα Κλαίρικ εἶνε ή τριτή σύζυγος τοῦ Τζών Τζίλμπερτ, τοῦ πρώτου ἔραστοῦ τῆς Γκρέιτον Κάρμπον καὶ οὐζύγου τώρα τῆς Βιργίνιας Μπρούκε.

Ἐμπήκατε στὸ νόημα;

"Η Λάουρα Λά Πλάντε, πρωταγωνίστρια γνωστὴ τοῦ θωβοῦ κινηματογράφου, πρόκειται νόμιμασιθὶ στὸν δυμιλόντα. Πρὶν ξαναρψίσει τὸ στάδιο τῆς, ἔκρινε καλὸ νὰ πάρῃ διαζύγιο ἀπὸ τὸν ἄντρα τῆς Γουελντον Χέντμπουρ, δέν γνωστὸ σκηνοθέτη.

Καινούρια ζωή, καινούριοι ἔρωτες!

* * *
"Η Σουηδή-κριθών δείχνει καὶ τὸνομά της θενέττας Γκρέιτον Νίσοντη, ποὺ θρισκεύεται τώρα στὸ Λονδίνο, ύπερθαλεν αἴτησι διαζύγιο ἀπὸ τὸν ἄντρα τῆς Γουελντον Χέντμπουρ, δέν όποιος εἶνε ήθοποιὸς τοῦ 'Αμερικανικοῦ θεάτρου.

"Αφορμὴ τοῦ διαζύγιου διαφωνία χαρακτήρων, ή μᾶλλον καλ-

τὸ ίδιο κιτριώνο δέπανωφορί καὶ τὸ ίδιο μιραμπώ ποὺ ἔφερε στὶς ήμερες τῆς δέδαξ του.

Οι δινθρωποι τῶν Χαυτείων τὸν ἔχαιρετήσαν μὲ συγκίνησι: «Βρέ, ο κώστας! Οι συναδέλφοι τοῦ ἔφημεριδωλῶν τοῦ έκκαν καὶ γεμάς σ' ἔνα... πατέτζιδικο, δέποιος δέν κώστας έξεφώνησε τὸν πρώτο μειγκληματικό του λόγο, φυσικά ύπερ τῆς ουζυκίκης τιμῆς.

Ἐίχε γεράσει δύμως πειά. Τὰ γένεια του είχαν ἀσπρίσει. 'Η ἀφοσίωσαν του στὸ Βάκχο, ἔχει δώσει στὸ πρόσωπό του, καὶ προπτώσαν στὴ μάτη του, τὸ χρώμα τῆς κόκκινης πιπεριάς. 'Ἐν τούτοις, δὲν είχε χάσει τὴν πρώτη του ἔνεργητικότητα, 'Απεναντίας, είχε γίνει καὶ νευρικός, εὐεργείστος, γιατὶ οἱ περίφημοι μάγκες τοῦ Ρολογιού καὶ τὰ λοιπά χωμάτια 'Αθηναίας δὲν τὸν δημηναρχούσαν. Πολλές φορές, τὸ ραβδί του, ποὺ ήξερε νὰ διαγράφει μεγάλους κύκλους, ἔπειτε τέλος στὴ ράχη τῶν χωματινῶν, ἀλλὰ στους καυγάδες του ἀυτού, τοῦ ἔφευγαν τὰ δέματα μὲ τὶς ἔφημεριδες ἀπὸ τὰ χέρια καὶ τοῦ σκορπίζονταν. Γιατὶ δόλα κι' δόλα. 'Ο κώστας ήθελε νὰ ἔξακολουθήσῃ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἔφημεριδωτοῦ!

Οι δαστυνικοί κλητήρες παρακολουθούσαν μὲ καγχασμούς τὸ διασκεδαστικό θέαμα. Κ' ἔτσι δὲ κώστας δὲν μπορούσε πειά νὰ φτερούσε, ὅπας στὰ παλάκα καλὴ χρόνια τῶν κισιανών. 'Εγινε ἐπιθετικώτερος, ή νευρικότης του ἐδόκεσε σ' ισπανικό ταῦρο. Στὸ μεταξύ, ἔπιε δάκρες. 'Ολαὶ τὸν είχαν πάρει στὸ μεξέ, καὶ τὸν προκύπισαν. Κ' ἔνα πρωτικό Δεκέμβρης καὶ χιονίζε, δὲν δυστυχίσμενός δὲ κώστας δὲ Ρήγηρος τοῦ Πλαήκα 'Αγορά. 'Η πρωτεύουσα ἔχασε στὸ πρόσωπό του, ἔναν ἀπὸ τοὺς λαϊκούς της τύπους.

λιτεχνικῶν γούστων. 'Ο Χέντμπουρ φυσικά προτιμάει τὸ θέατρο, ἐνῶ δὲ Νίσον δὲν ἀναγνωρίζει τίποτ' άλλο ἀπὸ τὸν κινηματογράφο.

Καὶ τα... τσούγκρισαν πασχαλιάτικα.

Τὸ "Ελστρη, ή μικρὴ 'Αγγλικὴ πόλις, ὅπου ἔγκατεται πάθηκαν μὲγάλες 'Αγγλικές κινηματογραφικές ἐπιχειρήσεις, ἔγειμοισεν ἀπὸ πρωταγωνίστρες καὶ πρωταγωνίστριες τοῦ Χόλλυγουντ. 'Η μεγάλη οἰκονομική κρίσις τοῦ Χόλλυγουντ ἀναγκάζει τοὺς περισσότερους αστέρες νὰ φέγγουν καὶ νὰ πηγαίνουν στὴν 'Αγγλία, ήταν ἀνάγκησις νέας τύχης.

'Ερημώνται διλαδή τὸ Χόλλυγουντ καὶ πληγύνονται ἡ καλλιτεχνικές ἀξίες τῆς 'Αγγλικῆς κινηματογραφούπολεως. Μὲ τὸ δίκτη τους λοιπὸν οἱ 'Αγγλικοί λένε, ὅτι στὸ ἔντι τοῦ δέν θά λέγεται τὸ 'Ελστρη Χόλλυγουντ 'Αγγλίας, ἀλλὰ ἀντιθέτως τὸ Χόλλυγουντ "Ελστρη τῆς 'Αμερικῆς...

Στὸ Παρίσιο θρίσκεται αὐτές τὶς ήμερες ὁ Ρόμπερτ Ρίτσον, ήθελοισι τοῦ 'Αμερικανικοῦ κινηματογράφου, ἐπιλεγμένος «ὁ αἰώνιος ἀρραβωνιαστικὸς Τζανέτ Μακτόναλτ». Τὸν λένε αἰώνιος ἀρραβωνιαστικό, γιατὶ ήταν ζωνέτ δὲν ἀποφασίζει ἀκόμα νὰ τὸ πατρεύθη, μὲ δλο ποὺ εἶνε τόσα χιονίας αρραβωνιασμένοι.

Μήπος ἔχει κι' ἀδικοί: "Αφοῦ κατὰ τὰ ζητικά τοῦ Χόλλυγουντ τὸν αναγκαῖο καὶ μαντοφεύκο τοῦ γάμου εἶνε τὸ δικιζύγιο, ὃ μόνος τρόπος νὰ μὴ χωρίσουν δυό ἀρραβωνιασμένοι εἶνε... νὰ παντρεύθοντο... Πῶς είπατε;

* * *

'Η Λίλιαν Χάρβεϋ ἐθεωρεῖτο στὴν ἀργή ποὺ ἐπῆγε στὸ Χόλλυγουντ ώς ἡ πιο καλόθολη ἀπὸ δλοί τὸ θενέττα. Οι εισευθυντές τῶν κινηματογραφικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ οἱ σκηνοθέται τώχων νὰ τὸ κάμουν. Δὲν είχε καμμιάν ιδιοτροπία, ἐπαίζει προθύμους ρόλους τῆς έδιναν, δὲν είχε προτιμήσεις καὶ ἀντιπάθειες γιὰ οἰνδήποτε ἐκ τῶν συνεργατῶν τῆς. "Εδείχνει τέλος πάντων θυμάσιο χαρακτήρα.

Μά τώρα τελευταῖα ἐστράβωσε κι' αὐτή. "Αρνεῖται ώριμένους ρόλους, δὲν πάζει μὲ διοιουσιδόπτες, κάνει τέλος πάντων δύως κι' δλοί οἱ ἀστέρες.

—Θέλω κ' ἔγω, εἶπε, νὰ διαλέγω τὰ πρόσωπα, μαζὺ μὲ τὰ δόπια θά παίσε... Γιατὶ, δηλαδή; "Έγω δὲν δικαιούμαι τάχα νάχω τὶς προτιμήσεις μου;

* * *

Καὶ καλὰ δλοὶ οἱ ἀλλοί, ἀφρενεῖς καὶ θήλεις ἀστέρες, ἔχουν τὰ καπτίσια τους. Μά νάχη καπτόταισα κι' ὁ θενέτας τῶν κινηματογραφικῶν ἀστέρων, ήλικίας μᾶλις δυό επώνυμοις ψεύτες.

τῶν, αὐτὸς δὲν ὑποφέρει πειά.

Σ' ἔνα φίλημ, ὁ μικρούλης αὐτός, ἐγραπτούσε τὴν Φίλιτ στὸ πρόσωπο, τὴν ώρα ποὺ τὸν είχε στὴν ἀγκαλιά της. "Ἐγινε δηλούτο τόσο δύστροπος ὁ μικρὸς τελευταῖος, ώστε η Κάρολ Λόμπαρτ καὶ η Γκλόρια Σθάνουσαν ἀρνηθήκαν νὰ παίξουν μαζύ του. Ή μόνη θενέττα ποὺ τάχει καλά μαζύ του, εἶνε η Δωρόθεα Βίκ.

Φανατισθεῖ τι θά γίνη τὸ κουτσούθελο αὐτό, στὸν μεγαλώσα, δην, ἔνοιεται, μείνη στὸν κινηματογράφο, γιατὶ οἱ σκηνοθέτες δὲν τὸν προτιμούν γιά τοὺς ρόλους τῶν ηπιών.

* * *

Στὸ Χόλλυγουντ ἐτοιμάζεται τὸ γύρισμα μᾶς ταυίας μὲ τὴν ψηφοδέλτη τῆς Κλεοπάτρας, τῆς παλαιάς θασιλισσας τῆς Αιγύπτου.

—Η δυσκολία δύμως ήταν νὰ θρεθῇ ήθελοιός κατάλληλος νὰ παίξει τὸ πρόσωπο τοῦ 'Αντωνίου. 'Ο σκηνοθέτης είχε τὶς έντις αξιώσεις σχετικῶς:

—Ο ήθελοιός ποὺ θά πάρῃ τὸ ρόλο τοῦ 'Αντωνίου, πρέπει νᾶχη ψηφι μολδοσσού τοῦ 'Αγίου Βερνάρδου. Νάχη πλατύ στῆθος, μάνστημα γίγαντος, φωνή υπατιόριου κήρυκου, εὐγλωττίας ικανή νὰ παρασύρῃ λαϊκές μάζες, νὰ μπορῇ νὰ πίνη σὰν 'Ισπανικό ταῦρο. Στὸ μεταξύ, ἔπιε δάκρες. "Ολαὶ τὸν είχαν πάρει στὸ μεξέ, καὶ τὸν προκύπισαν. Κ' ἔνα πρωτικό Δεκέμβρης καὶ χιονίζε, δὲν δυστυχίσμενός δὲ κώστας δὲ Ρήγηρος τοῦ Πλαήκα 'Αγορά. 'Η πρωτεύουσα ἔχασε στὸ πρόσωπό του, ἔναν ἀπὸ τοὺς λαϊκούς της τύπους.

Ζητούσε μ' ἀλλα λόγια ἔνα είδος Τζίμ Λόντου. Καὶ τέλος πάντων θρήκων έναν ήθελοιό διαστήματος 1.85 μέτρων.

